

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

1/2257/21
R 21

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51656CP/22.12.2010

Palatul Parlamentului
Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România
Telefon: (+40-21) 313 25 31 Fax: (+40-21) 312 54 80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.4803A/2010

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 17857
21-12-2010

SB
R. Ionescu

Doamnei
ROBERTA ALMA ANASTASE
Președinte Camerei Deputaților

- Ap. Legislativ
- Cab. S. G.
Inlocuire pr. de p. d. v

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 53 de deputați cu privire la neconstituționalitatea Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 23 decembrie 2010, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 28 decembrie 2010.

Vă asigurăm, Doamnă Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Augustin ZEGREAN

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 21. XII. 2010
Nr. 51/6140

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 53 deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Național Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Gheorghe Barbu

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 402 10 70 fax: (021) 402 10 72

e-mail: pnl@cdep.ro

București, 21.12.2010

Către,

Secretariatul general al Camerei Deputaților

Domnului Gheorghe Barbu

Domnule Secretar General,

Cal. S. G.

Adresa de înaintare

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, și în baza art. 27, alin (2) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm **Sesizarea** Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea unor prevederi ale Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice, PL-X 833/29.11.2010 pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea în fața Senatului și a Camerei Deputaților în ședința comună în data 14.12.2010

Lider Grup Parlamentar PNL

Călin Popescu Tăriceanu

Parlamentul României *Camera Deputatilor*

Grupul Parlamentar al Partidului National Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15 alin 2 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații înscrși pe lista anexată formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea în fața Senatului și a Camerei Deputaților în sesiunea comună, în data de 14.12.2010.

Situația de fapt

Birourile Permanente reunite ale Senatului si Camerei Deputatilor au fost sesizate in ziua de 29.11.2010 asupra proiectului de lege privind salarizarea in anul 2011 a personalului din fondurile publice transmis de catre Guvern. In data de 14.12.2010 Guvernul isi angajeaza raspunderea in fata Parlamentului pentru proiectul de lege sus mentionat, iar in data de 20.12.2010 acesta este depus la secretariatul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constitutionalitatii legii.

In opinia noastra, prevederile Legii privind salarizarea in anul 2011 a personalului din fondurile publice pentru care Guvernul Romaniei, prin primul ministru Emil Boc, și-a angajat raspunderea in sedinta comuna a Camerei Deputatilor si Senatului in data de 14.12.2010, sunt neconstituționale din considerentele pe care le vom expune în cele ce urmează:

CONSIDERENTE:

A. Critici de neconstituționalitate extrinsecă a deciziei Guvernului de a-și angaja răspunderea pentru adoptarea legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice

1. Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, coroborate cu dispozițiile art. 61 alin. (1) și ale art. 114 din același act fundamental.

Astfel, prevederile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentala consacra principiul supremației Constituției si al obligativității legilor: „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*” .

Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituție, „Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.” De asemenea, dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale dispun: „Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției”.

În legătura cu acest aspect, prin Decizia nr. 1557/2009¹, instanța de contencios constituțional a reținut ca: „*În virtutea rolului sau de garant al supremației Constituției, Curtea nu numai ca poate, dar este singura autoritate care are dreptul și obligația de a interpreta un text constituțional ori de câte ori se impune și de a evidenția aspecte în contradicție cu Legea fundamentală. Supremația Legii fundamentale este o realitate juridică ce implică consecințe și garanții. Între consecințe se enumera deosebirile dintre Constituție și legi și, nu în ultimul rând, compatibilitatea întregului drept cu Constituția, iar între garanții se regăsește controlul constituționalității legilor, iată că supremația Constituției, nefiind o simplă teorie juridică, are implicații practice în care Curtea "spune dreptul" cu privire la legitimitatea constituțională a legii, la valabilitatea ei ca act subordonat Constituției, în funcție de modul în care legiuitorul, ordinar ori delegat, a respectat supralegalitatea constituțională pe care, în fond, s-a întemeiat. De aceea, justiția constituțională este prin excelență de ordin public, constituind o problemă de interes general ce nu poate fi minimalizată ori anihilată de un formalism ce capătă conotații nesemnificative în cadrul anumitor realități sociale.*”

În acest context, apare ca fiind clar conturată posibilitatea (și chiar obligația Curții Constituționale) de a interveni în situații în care procesul de legiferare se desfășoară cu prejudicierea gravă a principiului supremației legii, prejudiciere determinată de exercitarea abuzivă (nejustificată de necesități de ordin social, economic ori politic) a dreptului legiuitorului român de a edicta acte normative².

Or acesta este și cazul legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice, deoarece acest act normativ este viciat de neconstituționalitate în ansamblu,

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 19 ianuarie 2010.

² A se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1557 din 18 noiembrie 2009 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii educației naționale publicată în Monitorul Oficial al României nr. 40 din 19 ianuarie 2010.

adoptarea acestuia fiind realizată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura de legiferare prin angajarea răspunderii de către Guvern.

În acest sens se impune învederat faptul că posibilitatea Guvernului de legiferare – ca autoritate legislativă delegată – nu poate fi însă neîngrădită, această prerogativă nereprezentând un drept nesusceptibil de exercitare abuzivă, deoarece în caz contrar s-ar permite eludarea principiului fundamental al separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României.

Astfel, cum deja a arătat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, modalitatea simplificată de legiferare prin angajarea răspunderii de către Guvern nu ar trebui utilizată decât „în extremis”, atunci când adoptarea proiectului de lege în procedură obișnuită ori procedură de urgență nu este posibilă, ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege.

În cazul legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice însă nu se poate reține vreuna dintre aceste justificări pentru recurgerea la procedura de urgență, întrucât de vreme ce există o majoritate parlamentară care rezultă din faptul că partidele respective au format Guvernul, adoptarea sub forma asumării răspunderii nu este oportună. În plus, nu exista niciun demers al Guvernului adresat Parlamentului pentru dezbaterea legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice în procedură de urgență.

Pe cale de consecință chiar dacă aparent posibilitatea angajării răspunderii de către Guvern nu ar fi supusă niciunei condiții, dreptul Guvernului de a decide asupra oportunității și conținutului inițiativei legislative nu este unul absolut, Curtea Constituțională – în calitatea sa de garant al supremației Legii fundamentale – având posibilitatea de a se pronunța asupra respectării sau încălcării rațiunilor ce au stat la baza edictării dispozițiilor art. 114 din Constituție.

Nu în ultimul rând, acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar ar semnifica transformarea acestei autorități în putere legiuitoare, interferând cu atribuțiile de legiferare ale

Parlamentului, or acest lucru ar fi de natură să încalce în mod flagrant dispozițiile art. 1 alin. (4) și ale

În **motivarea** Deciziei 1.557 din 18 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a considerat că:

- *ocolirea procedurii de examinare și dezbateră a proiectului de lege, atât în cadrul comisiilor de specialitate, cât și în plenul fiecărei Camere a Parlamentului, potrivit competențelor stabilite de art.75 din Constituție, și recurgerea la angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege nu-și găsesc o motivare în sensul celor arătate*
- (...) *În concluzie, pentru a nu fi catalogată drept o procedură de nesocotire a rațiunilor ce au stat la baza edictării dispozițiilor art.114 din Constituție, angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege nu poate fi făcută oricând, oricum și în orice condiții, deoarece această modalitate de legiferare reprezintă, într-o ordine firească a mecanismelor statului de drept, o excepție.*

De fapt, guvernul dorește să se substituie în activitatea de legiferare a Parlamentului, fapt inadmisibil, văzând dispozițiile art. 61 (1) din Constituție („Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.”).

B. Critici de neconstituționalitate intrinsecă a deciziei Guvernului de a-și angaja răspunderea pentru adoptarea Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice

I.

Art.1 alin. (3) din Constituția României precizează că „România este stat de drept ...”, iar art. 5 precizează că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice încalcă definițiile fundamentale mai sus citate întrucât derogă la principiile constituționale și de la alte norme legale peste care nu se poate trece.

Art. 53 alin. (1) și alin. (2) din Constituție - (Interzicerea restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți) - (1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

II

Restrangerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

Potrivit unei opinii exprimate în literatura de specialitate, „art.53 din Constituție oferă o soluție juridică pentru adaptarea regimului juridic general de garantare a drepturilor și libertăților fundamentale la realitățile vieții sociale, economice și politice în permanentă schimbare. Pentru ca autoritățile publice să-si poată îndeplini misiunile chiar și în situații excepționale, fără a renunța la protecția juridică a drepturilor și libertăților, art. 53 permite restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți, dar numai condiționat cu titlu de excepție”.

„Restrangerea exercițiului unor drepturi poate opera doar în una dintre ipotezele exhaustive enumerate de art. 53 din Constituție. Altfel spus, Constituția limitează posibilitatea de intervenție a legii doar în acele situații în care concilierea unor interese deopotrivă imperative trebuie realizată fără a afecta substanța niciunui dintre ele” (Ioan Muraru și E. S. Tanasescu; Autori: D. Apostol Tofan, F. A. Baias, V. M. Ciobanu, V. Cioclei, I. Condor, A. Crisu, S. Deaconu, A. Popescu, S. Popescu, B. Selejan Gutan, M. Tomescu, V. Vedinas, I. Vida, C. Zamsa-Constitutia Romaniei, comentariu pe articole, Editura C.H.Beck, Bucuresti 2008, p. 530 și p. 539).

Prin prevederile Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv

sporuri, indemnizatii si alte drepturi salariale,.....drepturile de natura salariala de care beneficiaza personalul din cadrul autoritatilor si institutiilor publice, indiferent de modul de finantare a acestora.... a fost redus cu 25%. Reducerea era prevazuta cu caracter temporar, **urmand a opera doar pana la data de 31.12.2010**, actul normativ fiind adoptat avand ca justificare legala articolul 53 din Constitutia Romaniei.

Ori, tocmai caracterul temporar al acestei masuri se constituie in baza motivarii deciziei de respingere a sesizarii de neconstitutionalitate a respectivului act normativ. Citam din motivatia deciziei 872 din 25.06.2010 a Curtii Constitutionale:

„ÎN ACEST SENS, CURTEA CONSTATĂ CĂ MĂSURA CRITICATĂ ARE O DURATĂ LIMITATĂ ÎN TIMP, ȘI ANUME PÂNĂ LA DATA DE 31 DECEMBRIE 2010. Cu privire la invocarea faptului că art.17 alin.(2) din lege acordă o posibilitate nelimitată Guvernului sau Parlamentului de a aplica, după data de 31 decembrie 2010, diminuarea cu 25% a salariilor, Curtea constată că această critică nu este reală, întrucât astfel cum rezultă din textul de lege menționat, începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Astfel, în urma aplicării măsurilor criticate se va menține în plată același cuantum al salariilor/indemnizațiilor și al soldelor ca cel de dinaintea reducerilor operate prin legea criticată.

Este o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor; or, **TOCMAI ACEST CARACTER TEMPORAR AL RESTRÂNGERII EXERCITIULUI DREPTURILOR ESTE DE ESENTA TEXTULUI ART.53 DIN CONSTITUTIE.**”

Prin prevederile Legii privind salarizarea in anul 2011 a personalului din fondurile publice art 1: „ *Incepad cu 01.01.2011, cuantumul brut al salariilor de*

*baza/soldelor functiilor de baza/indemnizatiilor de incadrare, **ASTFEL CUM AU FOST ACORDATE PERSONALULUI PLATIT DIN FONDURI PUBLICE PENTRU LUNA OCTOMBRIE 2010, se majoreaza cu 15%.***

Prevederea imprima in mod evident un caracter permanent, masurii de diminuare a drepturilor salariale, masura luata prin adoptarea Legii privind unele masuri necesare in vederea restabilirii echilibrului bugetar, incalcand exact caracterul temporar al unei astfel de masuri, caracteristica la care face, de altfel referire si Curtea Constitutionala a Romaniei in motivarea deciziei 872 din 25.06.2010.

In Decizia nr. 1414/2009, publicata in Monitorul Oficial nr. 796 din 23 noiembrie, cu referire al acest aspect, Curtea retine: **“SE IMPUNE SUBLINIAT INSA FAPTUL CA DE ESENTA LEGITIMITATII CONSTITUTIONALE A RESTRANGERII EXERCITIULUI UNUI DREPT SAU AL UNEI LIBERTATI ESTE CARACTERUL EXCEPTIONAL SI TEMPORAR AL ACESTEIA.** Intr-o societate democratica, regula este cea a exercitarii neingradite a drepturilor si libertatilor fundamentale, restrangerea fiind prevazuta ca exceptie, **daca nu exista o alta solutie pentru a salvarda valori ale statului care sunt puse in pericol.** Este sarcina statului sa gaseasca solutii pentru contracararea efectelor crizei economice, printr-o politica economica si sociala adecvata. Diminuarea veniturilor personalului din autoritatile si institutiile publice (in cazul de fata si altor indemnizatii si ajutoare) nu poate constitui, pe termen lung, o masura proportionala cu situatia invocata de initiatorul proiectului de lege. Dimpotriva, eventuala interventie legislativa in sensul prelungirii acestei masuri poate determina efecte contrarii celor vizate, in sensul tulburarii bunei functionari a institutiilor si autoritatilor publice.”

Or, in cazul de fata, EXISTA multiple alte solutii care, puse in practica, ar putea contracara efectele crizei prin care trece Romania in acest moment. Pentru exemplificare, enumeram: scăderea cotei unice de impozitare de la 16 la 10%; deduceri fiscale suplimentare pentru investiții, in cote de pana la 50% din profitul impozabil; reducerea TVA de la 24 la 15%; scăderea contribuțiilor sociale cu până la 50%, pentru a reduce costurile cu forța de muncă și pentru a stimula angajatorii să creeze noi slujbe pentru romani; reduceri pentru plata la termen sau anticipată a impozitelor; extinderea plății on-line a tuturor obligațiilor bugetare; întărirea domniei legii prin tratament financiar egal

pentru toți actorii existenți pe piață, inclusiv statul; statul sa gestioneze cât mai puțin din banii pe care societatea îi produce (adoptarea unei legi organice, care să prevadă că bugetul nu poate depăși 25% din PIB. De asemenea, să prevadă imposibilitatea legală ca Guvernul să acumuleze deficite bugetare pentru doi ani consecutivi, dincolo de plafonul de 3% înscris în Pactul de Stabilitate și Creștere al UE); diminuarea substanțială a poverii sectorului public asupra economiei (prin *dereglementare, debirocratizare și descentralizare*, atât la nivel decizional, cât și financiar); reducerea cheltuielilor bugetare concomitent cu o reforma profunda a statului; în domeniul achizițiilor publice - eliminarea sistemului clientelar, sistem transparent de licitații și lucrări publice executate rapid, în parteneriat public-privat; o dereglementare pe piața financiar-bancară; liberalizarea sistemului de reglementare a instituțiilor de credit, pentru a stimula apariția caselor de economii și a altor instituții financiare nebancare; adoptarea monedei euro și nu monetizarea pe căi ocolite a deficitelor guvernamentale. Adoptarea mai rapidă a monedei euro ar aduce României avantaje certe, în special pe fondul crizei economice și a unei semnificative datorii (private) în valută, ceea ce amplifică riscurile de curs valutar. Economia reală a „adoptat” moneda unică „de facto”, în proporție de cca. 80%, având în vedere că prețurile multor produse și servicii se raportează la euro, iar peste jumătate din creditele bancare sunt în valută, cu dobânzi de până la trei ori mai reduse.

II

Jurisprudența Curții Constituționale, ne ofera de asemenea, o analiza a limitelor ce pot fi aduse diferitelor drepturi și libertăți fundamentale, avându-se ca punct de reper, alături de dispozițiile constituționale, atât dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și jurisprudența Curții de la Strasbourg. Curtea, oprindu-se asupra limitelor stabilite de Convenție în ceea ce privește posibilitatea ingerinței statului în exercitarea unor drepturi sau libertăți, a statuat că, în virtutea dispozițiilor art. 20 alin.(1) din Constituție, aceste prevederi ale Convenției constituie un criteriu de interpretare și aplicare a dispozițiilor constituționale care reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În consecință, acestea sunt esențiale pentru determinarea constituționalității unei dispoziții legale, al cărei conținut trebuie interpretat în concordanță cu norma internațională. Prin Decizia nr.

54/2000, Curtea a arătat că, potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg, restrângerea impusă trebuie să fie prevăzută de lege și să **reprezinte o măsură necesară într-o societate democratică**.

Accentuând, prin mai multe decizii ale sale, importanța acestor criterii pentru o justă stabilire a limitelor ce pot fi aduse unor drepturi sau libertăți, Curtea a influențat însăși concepția legiuitorului constituant cu privire la necesitatea introducerii unor noi elemente de apreciere a legitimității intervenției statului, prevăzând în art. 53 al Constituției revizuite că: „Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și **fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății**.”

Apreciem că România nu se află în niciuna din situațiile vizate de textul constituțional, astfel că nu se justifică sub nicio formă continuarea restrângerii unui drept legal dobândit și că, pe de altă parte, aceste măsuri sunt în totală contradicție cu prevederile constituționale.

În Decizia nr. 1414/2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 796 din 23 noiembrie, cu referire la acest aspect, Curtea reține: **„Se impune subliniat însă faptul că de esență legitimității constituționale a restrângerii exercitiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia.** Într-o societate democratică, regula este cea a exercitării neîngradite a drepturilor și libertăților fundamentale, restrângerea fiind prevăzută ca excepție, **dacă nu există o altă soluție pentru a salvagarda valori ale statului care sunt puse în pericol**. Este sarcina statului să găsească soluții pentru contracararea efectelor crizei economice, printr-o politică economică și socială adecvată.

Diminuarea veniturilor personalului din autoritățile și instituțiile publice (în cazul de față și alor ajutoare și indemnizații) nu poate constitui, pe termen lung, o măsură proporțională cu situația invocată de initiatorul proiectului de lege. Dimpotrivă, eventuala intervenție legislativă în sensul prelungirii acestei măsuri poate determina efecte contrarii celor vizate, în sensul tulburării bunei funcționări a instituțiilor și autorităților publice.”

Măsurile invocate de Guvern vizează, în realitate, reglementarea efectelor aplicării actelor normative în discuție, pe care le supune dispozițiilor legale privitoare la siguranța și securitatea națională, înțelegând prin aceasta și măsurile de constrângere cu caracter excepțional și nu diminuarea temporară a unor drepturi, justificate de existența crizei. Este adevărat că măsuri de reducere s-au aplicat în toate statele europene, însă niciunul dintre acestea nu au justificat luarea măsurilor pe criterii de securitate și siguranță națională, pe termen nelimitat. Este de datoria Guvernului să găsească reglementarea legală care permite diminuarea unor drepturi pe timp de criză și nicidecum să apeleze, în necunoștință de cauză, la prevederi constituționale care nu au legătură cu cazul în discuție.

În consecință, criza economică nu poate constitui un pretext de a îngădare permanentă sau pe termen nedefinit a unor drepturi și libertăți fundamentale, protejate constituțional și mai larg, la nivel internațional.

III.

Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului din fondurile publice **INCALCA art. 11 alin. (2) – (Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern)**, art. 20 alin. (1) și (2) - **(Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte și dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile)**, art. 148 alin. (2) și (4) – **(Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare și Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)). –**

RESPECTAREA UNOR ACTE INTERNAZIONALE IN MATERIA DREPTURILOR OMULUI

Prin dispozițiile coroborate ale art.11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, conform cărora „Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”, iar în cazul în care „există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale”, aceste dispoziții convenționale au dobândit un statut aparte, fiind situate, în ierarhia actelor normative, pe o treaptă echivalentă Legii supreme și având preeminență asupra prevederilor interne, în măsura în care, așa cum dispune Constituția României revizuită, reglementările interne nu conțin dispoziții mai favorabile. Astfel, așa cum au recunoscut și reputați juristi români de talie internațională, țara noastră și-a îmbogățit în ultimii ani ansamblul modalităților de protecție acordate drepturilor și libertăților persoanelor. În acest demers se înscrie și semnarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale la 7 octombrie 1993, zi în care România devenea membru al Consiliului Europei. Prin ratificarea Convenției și a Protocoalelor adiționale, România a recunoscut oricărei persoane aparținând jurisdicției sale drepturile și libertățile consacrate de acest instrument.

În numeroase alte rânduri, instanța de contencios constituțional a ținut să sublinieze caracterul obligatoriu al prevederilor Convenției în ansamblul reglementărilor legale aplicabile în țara noastră. Prin Decizia nr.146/2000, Curtea Constituțională sublinia că: „ratificarea de către România a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, a făcut ca această convenție să facă parte din dreptul intern, situație în care raportarea la oricare dintre textele sale este supusă aceluiași regim cu cel aplicabil raportărilor la dispozițiile din Legea fundamentală. Curtea constată, de asemenea, că această interpretare este în deplin acord cu dispozițiile art. 20 din Constituție [...]”

- art. 6 din Tratatul Uniunii Europene³ - “(1) Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

³ A se vedea versiunea consolidată a Tratatului privind U.E., 9.5.2008.

din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. Dispozițiile cuprinse în cartă nu extind în niciun fel competențele Uniunii astfel cum sunt definite în tratate. Drepturile, libertățile și principiile prevăzute în cartă se interpretează în conformitate cu dispozițiile generale din titlul VII al Cartei privind interpretarea și punerea sa în aplicare și cu luarea în considerare în mod corespunzător a explicațiilor menționate în Cartă, care prevăd izvoarele acestor dispoziții.

(2) Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Competențele Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate, nu sunt modificate de această aderare.

(3) Drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii).”

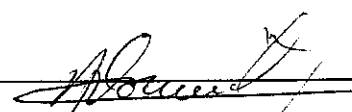
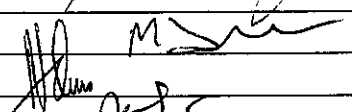
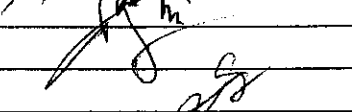
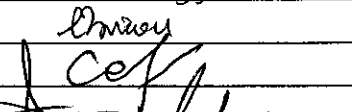
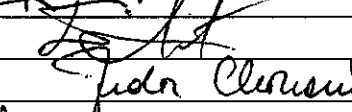
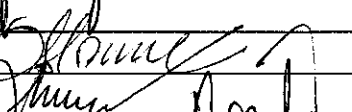
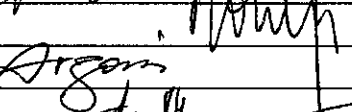
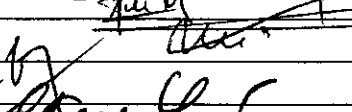
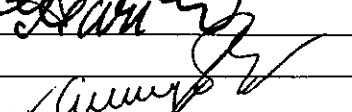
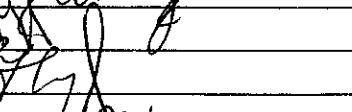
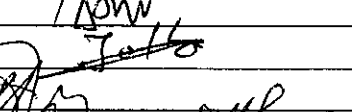
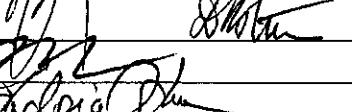
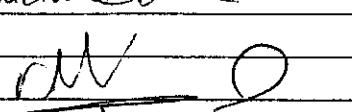
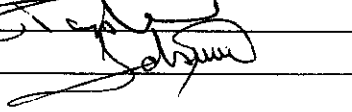
În literatura de specialitate, s-a apreciat că reglementările detaliate, riguroase și extrem de stricte ale documentelor internaționale în materia drepturilor omului conduc la concluzia că restrângerea unor drepturi este tolerată la nivel internațional doar în situații excepționale, în condiții stricte și numai compatibile cu standardele democrației (Ioan Muraru și E. S. Tanasescu; Autori: D. Apostol Tofan, F. A. Baias, V. M. Ciobanu, V. Cioclei, I. Condor, A. Crisu, S. Deaconu, A. Popescu, S. Popescu, B. Selejan Gutan, M. Tomescu, V. Vedinas, I. Vida, C. Zamsa-Constituita Romaniei, comentariu pe articole, Editura C.H.Beck, Bucuresti 2008, p. 531).

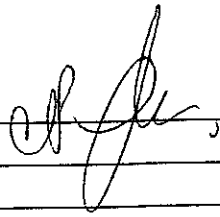
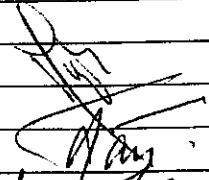
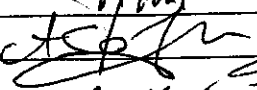
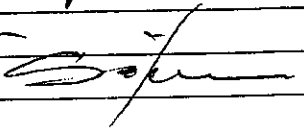
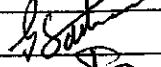
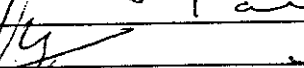
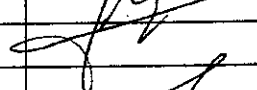
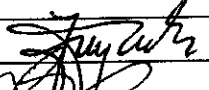
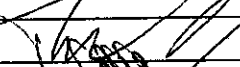
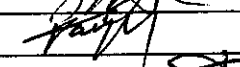
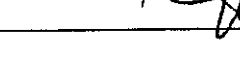
Legea privind salarizarea in anul 2011 a personalului din fondurile publice imprima un caracter permanent restrangerii exercitiului drepturilor rezultat in urma aplicarii legii privind stabilirea unor masuri necesare in vederea restabilirii echilibrului bugetar, incalcand astfel flagrant caracterul imperativ temporar al unei astfel de masuri.

Ca atare, fata de cele invederate, va rugam sa constatatati ca aceasta lege **este, in integralitatea ei, NECONSITUTIONALA.**

Listă de semnături pentru sesizarea de neconstituționalitate

PRIVIND SALARIZAREA ÎN ANUL 2011 A PERSONALULUI PLATIT
DIN FONDURI PUBLICE

NR. CRT.	Deputat PNL	
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almăjanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Berci Vasile	
5.	Buda Viorel	
6.	Budurescu Daniel	
7.	Buican Cristian	
8.	Calimente Mihăiță	
9.	Cazan Mircea	
10.	Chițoiu Daniel	
11.	Chiuariu Tudor	
12.	Cristian Horia	
13.	Dobre Ciprian	
14.	Dobre Victor Paul	
15.	Donțu Aurel Mihai	
16.	Dragomir Gheorghe	
17.	Dumitrică George	
18.	Fenechiu Relu	
19.	Gabor Gheorghe	
20.	Gavrilescu Grațiela	
21.	Gerea Dominic Andrei	
22.	Gorghiu Alina	
23.	Holban Titi	
24.	Horj Pavel	
25.	Irimescu Mircea	
26.	Jolța Nicolae	
27.	Lupu Mihai	
28.	Motreanu Dan	
29.	Nicolăescu Eugen	
30.	Orban Ludovic	
31.	Palăr Ionel	
32.	Palașcă Viorel	
33.	Pieptea Cornel	
34.	Plăiașu Gabriel	

35.	Pocora Cristina	
36.	Pop Virgil	
37.	Popa Marius Octavian	
38.	Popescu Tăriceanu Călin	
39.	Săftoiu Adriana	
40.	Săpunaru Nini	
41.	Scutaru George	
42.	Stroe Ionuț Marian	
43.	Stroe Radu	
44.	Știrbu Gigel	
45.	Taloș Gheorghe Mirel	
46.	Tușa Diana Adriana	
47.	Țaga Claudiu	
48.	Țimpău Radu	
49.	Țintean Ioan	
50.	Țurcanu Florin	
51.	Uioreanu Horea Dorin	
52.	Varga Ana Lucia	
53.	Voicu Mihai	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuanumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz,

în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariul de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri, la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale altele decât cele prevăzute de prezenta lege.

Art. 2. – În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

Art. 3. – Prevederile art. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător și personalului ale cărui raporturi de muncă sau serviciu au fost suspendate în condițiile legii și și-au reluat activitatea în anul 2011.

Art. 4. – (1) Valoarea de referință este de 600 lei.

(2) În anul 2011, nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru.

(3) Personalul plătit din fonduri publice se reîncadrează începând cu 1 ianuarie 2011, pe clase de salarizare, pe noile funcții, gradații și grade prevăzute de legea-cadru, în raport de funcția, vechimea, gradul, treapta avute de persoana reîncadrată la 31 decembrie 2010.

Art. 5. – (1) Pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, se majorează valoarea soldei lunare/salariului lunar, determinată potrivit prezentei legi, astfel încât majorarea cotei contribuției individuale de asigurări sociale de stat stabilită prin legea care reglementează sistemul unitar de pensii publice să nu conducă la diminuarea sau creșterea venitului net realizat lunar din solde/salarii de aceste categorii de personal.

(2) În anul 2011 indemnizațiile, compensațiile, sporurile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora pentru luna octombrie 2010, majorat cu 15%.

(3) Valorile soldelor/salariilor de funcție și ale soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, stabilite potrivit prezentei legi se nominalizează prin ordin/decizie/dispoziție al/a ordonatorului principal de credite sau, după caz, al comandantului/șefului care are în competență numirea în funcție.

Art. 6. – (1) În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2011, pentru personalul de conducere se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar.

(4) Personalul care, în cursul anului 2011, desfășoară activități noi care presupun, potrivit legii-cadru, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă, beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru.

Art. 7. – (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1), persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit

legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.

Art. 8. – Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 9. – (1) În anul 2011, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.

(2) În anul 2011 ordonatorii de credite nu vor acorda premii și prime de vacanță.

Art. 10. – (1) Începând cu luna ianuarie 2011, drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 și art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 15% față de cuantumul aflat în plată în luna octombrie 2010.

(2) În anul 2011, pentru personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, pe perioada participării la misiunile specificate la art. 2 lit. a) - d) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, alocațiile de hrană se acordă în cuantumul prevăzut pentru luna octombrie 2010.

(3) De cuantumul drepturilor prevăzute la alin. (2) beneficiază și polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida ONU, NATO sau a altor organizații internaționale.

Art. 11. – În anul 2011, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 19 alin. (5) din Legea nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice, republicată, se stabilesc la nivelul din luna decembrie 2010.

Art. 12. – (1) Instituțiile publice centrale și locale, așa cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu acordă tichete de masă personalului din cadrul acestora.

(2) În bugetele pe anul 2011 ale instituțiilor publice centrale și locale, așa cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete cadou și tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.

Art. 13. – (1) În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

(2) În anul 2011, prevederile alin. (1) nu se aplică în situația imposibilității menținerii în activitate a persoanelor clasate inapt pentru serviciul militar ori încadrate în grad de invaliditate sau decedate.

Art. 14. – (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de drepturi bănești acordate din fondurile constituite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 116/2004, cu modificările și completările ulterioare, salariile de bază, prevăzute la art. 1 alin. (1), se calculează prin includerea în acestea a nivelului mediu a acestor drepturi bănești aferente lunii octombrie 2010, pentru fiecare funcție publică pe categorii, clase și grade profesionale, respectiv pentru fiecare funcție contractuală, în funcție de nivelul studiilor, pe grade sau trepte profesionale.

(2) Valoarea medie prevăzută la alin. (1) se calculează pentru funcțiile identice, echivalente sau asimilate din punct de vedere al salarizării, distinct pe fiecare ordonator principal de credite, respectiv pe ordonator secundar de credite și cumulat pentru ordonatorii terțiari de credite din subordinea fiecărui ordonator principal sau, după caz, secundar de credite.

(3) Drepturile bănești, care potrivit alin. (1) și (2) se includ în salariul de bază, nu se majorează cu procentul prevăzut la art. 1.

(4) Fondurile constituite în temeiul art. 227 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 116/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea drepturilor bănești, care potrivit alin. (1) au fost incluse în salariul de bază, se fac venit la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat sau, după caz, la bugetele fondurilor speciale.

Art. 15. – Personalul încadrat pe posturile preluate de Ministerul Finanțelor Publice în baza art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și

completările ulterioare, se reîncadrează pe funcții publice generale și beneficiază de drepturile salariale prevăzute pentru aceste funcții.

Art. 16. – (1) Majorarea totală a salariului brut, soldei brute lunare/salariului lunar brut, indemnizației lunare brute nu poate fi mai mare de 15% față de nivelul acordat personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(2) Pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, majorarea prevăzută la alin. (1) poate fi depășită numai pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin.(1) și în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Art. 17. – În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice, care va stabili și formula concretă de calcul al salariilor, indemnizațiilor și soldelor pentru 2011.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 14 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoană

București,
Nr.